

Nr 50.

Av herrar **Hallén** och **Ros**, *angående stipendier åt behövande elever vid Folkliga musikskolan.*

Folkliga musikskolan å Ingesund, Arvika, som vuxit fram ur musiksträvandena vid Västra Värmlands folkhögskola, är själv att betrakta såsom en folkhögskola med den särskilda uppgiften att verka i det folkliga musiklivets tjänst. Den åtnjuter sedan 1925 statsunderstöd för sin undervisning. Däremot ha dess elever ej tillgång till stipendier av statsmedel. De komma från samma befolkningslager som folkhögskolornas elever och ha liknande svårigheter som de att bestrida kostnaderna för vistelsen vid skolan. Det händer ofta, att elever vid musikskolan av brist på medel nödgas avbryta sin kurs, och att verkligt musikbegåvade ungdomar av samma skäl måste helt och hållet avstå från att besöka skolan.

Det är lätt att förstå, vad det skulle betyda för Folkliga musikskolans elever, om de hade samma möjligheter som folkhögskolornas att erhålla understöd av statsmedel. Och att det varma intresse för musik, som förefinnes på så många håll bland den folkliga ungdomen, får stöd och näring, är en angelägenhet av vikt för hela vår folkliga kultur. Det är härvidlag fråga om *personliga* bildningsvärden, som vår tid har den största anledning att söka tillvarata, och som det ligger i samhällets intresse att i möjlig mån understödja.

Många skäl torde därför tala för, att Folkliga musikskolans elever i fråga om möjligheten att erhålla stipendier av statsmedel ställdes i linje med folkhögskolornas lärjungar. För att kunna erhålla statsunderstöd skall manlig elev vid folkhögskola senast före kursens slut hava uppnått 18 år, kvinnlig elev 16 år. Men för att vinna inträde vid Folkliga musikskolan behöver sökanden ej vara mer än 13 år — vid Musikaliska akademiens konservatorium är inträdesåldern 12 år — och det är ju en känd sak, att många musikaliskt begåvade vid dessa år ha utmärkta förutsättningar att tillgodogöra sig undervisning i musik. Men det allt övervägande flertalet av Folkliga musikskolans elever, som ju ej avse utbildning till yrkesmusiker, är i den vanliga folkhögskoleåldern eller något däröver. Vid 16 års ålder böra praktiskt taget alla, som söka dess undervisning, vara mogna för densamma och äga bl. a. även de fysiska betingelserna för ett träget musikstudium. En ålder

av minst 16 år torde det därför vara lämpligt att föreskriva för såväl manliga som kvinnliga stipendiesökande elever vid skolan.

Även för dem torde samma bestämmelser böra gälla som för folkhögskolornas elever, nämligen att de för att kunna erhålla stipendium skola bevista skolan under minst 2/3 av den föreskrivna kurstiden.

På grund av vad här anförts få vi därför vördsamt hemställa,

att riksdagen beslutar, att av det till understöd åt behövande elever vid folkhögskolorna avsedda förslaganslaget stipendier må kunna utgå även till behövande elever vid Folkliga musikskolan, vilka senast före kursens slut uppnått 16 års ålder, efter i övrigt samma grunder, som gälla för understöd åt folkhögskolornas elever.

Stockholm den 18 januari 1928.

Harald Hallén.

Carl Ros.
